

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-101-00907

Den

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 26. juli 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 357 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål nr. 357 (alm. del)

Ministeren bedes redegøre for omkostninger og andre konsekvenser ved at gennemføre punkterne 3, 4 og 5 i beslutningsforslag B 50 (Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af den private ejendomsret i forbindelse med kommunal ekspropriation) fremsat af KF, V og DF.

Svar

Gennemførelse af punkt 3 om omkostningsgodtgørelse i samtlige ekspropriationssager, vil på planlovens område umiddelbart styrke borgernes mulighed for at få efterprøvet en ekspropriationsbeslutning eller fastsættelse af erstatningens størrelse. Dette må dog ses i lyset af, at omkostningerne til behandling ved Natur- og Miljøklagenævnet og taksationsmyndighederne allerede relativt lave, da processen ved klagenævnene er tilrettelagt, så borgerne kan klage uden behov for, og dermed udgifter til f.eks. advokatbistand, idet myndighederne selv forestår sagens oplysning. Mulighederne for efterprøvelse ved Natur- og Miljøklagenævnet og taksationsmyndighederne er således allerede gode.

For så vidt angår omkostningerne ved forslaget, skal jeg henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 1 til B 50 af 11. maj 2012, hvori Naturstyrelsen bl.a. oplyser, at der ikke findes nogen samlet opgørelse over borgernes nuværende omkostninger i forbindelse med sager om ekspropriation efter planlovens § 47. Det er derfor ikke umiddelbart muligt at skønne over de omkostninger, som eksproprianterne vil skulle bære, hvis forslaget gennemføres.

I forhold til konsekvenserne af at gennemføre punkt 4 skal jeg i det hele henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 2 til B 50 af 11. maj 2012.

For så vidt angår omkostningerne ved forslaget, vil forslaget, som beskrevet i besvarelsen af spørgsmål nr. 2 til B 50, navnlig betyde, at kommunernes mulighed for at planlægge med et længere tidsperspektiv svækkes, og at finansiering af større projekter vanskeliggøres, da potentielle investorer vil skulle tilvejebringe kapital mv. inden for et fast kort tidsrum.

Naturstyrelsen har oplyst, at det ikke umiddelbart er muligt at skønne over, hvad disse forhold m.fl. vil medføre af eksakte omkostninger.

I forhold til konsekvenserne af at gennemføre punkt 5 skal jeg i det hele henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 4 til B 50 af 11. maj 2012.

Hvilke, bl.a. personalemæssige, omkostninger, der vil være forbundet med at indføre en 6 måneders frist for klagebehandlingen ved Natur- og Miljøklagenævnet, vil det kræve en nærmere undersøgelse at afdække. Jeg ser ikke behov for at igangsætte en sådan.

Ida Auken

/

Sven Koefoed-Hansen